

Св. помѣстный съборъ Гангарскій, кой то
быль въ 340 тж год. отъ Христа, въ двадца-
сѣмь свое правило проклиная оныя, кои то
ся гнушавать отъ мѣсто то и отъ храмовѣ тѣ,
вжтрѣ въ кои то ся намѣрвать святы мощи мж-
ченическы, служатъ ся Літургии и ся съби-
рать вѣрни тѣ въ память тж мжченическж.

Св. съборъ помѣстный Карѣагенскій (418
год. отъ Христа) въ деветдесять и първо то свое
правило заповѣдува да ся растурять жертвен-
ници тѣ, въ кои то нѣма мощи отъ св. мжчевици.

Св. Вселенскій съборъ седмый (787 год.
отъ Христа) въ третє то си дѣйствіе нарича
мощи тѣ на святыи тѣ источники на исцѣленія,
чрѣзь кои то Богъ струва блгодѣянія на чело-
вѣци тѣ, и въ седмо то дѣйствіе, въ послѣдне то
си опрѣдѣленіе заповѣдува да бжджть извержени
клирици тѣ, а мірскы тѣ да ся отлжчавать, кои-
то мощи тѣ мжченическы прѣзирать и не прі-
имать гы съ подобающж честь, като вещь святж.

А въ седмо то свое правило говори: Да ся
полагать мжченическы святы мощи въ черко-
вы тѣ, кои то сж безъ нихъ были освятены, по
обычнжтж молитвж: ако ли нѣкой освящава
безъ мощи, такжъ да ся изверже като прѣстж-
пникъ на черковны тѣ прѣданія.

При тыя и още безбройны, вѣрны и здра-
вы доказательства, что ся намѣрвать за почи-
таніе то на святы тѣ мощи, че е дѣло благочес-
тиво, дѣло Богу угодно и слѣдовательно душепо-